

"Våg derfor, for I ved ikke, hvad dag jeres Herre kommer" (Matt 24, 42)

I denne tekst fra Matthæusevangeliet ønsker Jesus at forberede sine disciple på sin endelige og uventede genkomst.

Også på Jesu tid var der mange vanskeligheder, krige og alle former for lidelser. Israels folk håbede på Herrens indgriben, som skulle gøre ende på deres smerter. Denne venten på at dette skulle ske, var dog ikke årsag til angst, men snarere til lettelse, den var en frelsens tid.

Med denne sætning peger Jesus på en stor hemmelighed: at leve nuet på bedste vis. For han vil komme igen, når vi er på arbejde, i gang med dagens gøremål, når vi ikke tænker på Gud fordi vi er alt for optaget af dagen i morgen.

"Våg derfor, for I ved ikke, hvad dag jeres Herre kommer"

At våge betyder at have øjnene åbne for at kunne genkende tegnene på Guds tilstedeværelse i historien såvel som i dagligdagen. Det er en indbydelse til at hjælpe andre, der lever i mørket, til at finde livets vej.

Uvisheden over den nøjagtige dag for Jesu genkomst får de kristne til at leve i spændt venten. De opmuntres til intensivt at leve i nuet og til at elske andre i dag, ikke i morgen, til at tilgive nu, og ikke senere. Og til at forvandle situationer nu, og ikke når kalenderen tillader det.

Chiara Lubichs kommentar til dette skriftsted følger her: *"Har du lagt mærke til at du for det meste ikke lever livet, men at du venter på 'et senere tidspunkt', hvor der burde ske noget smukt? Og jo, der vil komme bedre tider, men det bliver ikke som du forestiller dig. Et instinkt for det guddommelige får dig til at vente på noget eller nogen, som kan gøre dig tilfreds. Måske tænker du på en kommende fest, eller en fredag, eller et specielt møde. Men når det så er overstået, er du alligevel ikke tilfreds. Ikke helt i hvert fald. Du falder tilbage i hverdagens rutine, i en tilværelse uden entusiasme, i en stadig venten på noget, der vil ske. Men i blandt alle de elementer som udgør dit liv, er der én ting, som ingen kan løbe fra. Og det er*

*mødet med Herren, som kommer. Dette er det 'smukke', som du ubevidst stræber efter, fordi du er skabt til at være lykkelig. Og kun Han kan give den fuldkomne lykke."*¹

"Våg derfor, for I ved ikke, hvad dag jeres Herre kommer"

Det er helt sikkert at Herren kommer ved slutningen af hver persons liv. Men vi kan allerede nu genkende Ham, virkeligt nærværende når vi fejrer og er fælles om nadveren/eukaristien, når vi hører og efterlever hans Ord, når vi tager imod hver bror eller søster, når hans stemme taler til os i hjertets dyb.

Også i dag indeholder livet mange udfordringer, og nogle gange spørger vi os selv: "Hvornår slutter al denne nød?"

Vi kan ikke vente passivt på at Herren vil gribe ind. Vi må udnytte ethvert øjeblik til at fremskynde Guds rige og hans plan for alle om at være én familie. Enhver lille kærlighedsgerning, enhver venlighedsgestus, ethvert smil kan forvandle vor eksistens til en uafbrudt og frugtbar venten.

Paco er præst på et hospital i Spanien og dér møder han mange ældre mennesker. Nogle af dem er alvorlig syge. Han fortæller: "Jeg bankede på døren hos en ældre mand, som tit skælder ud på troen. Jeg tøvede lidt, men jeg ville give vidnesbyrd om Guds kærlighed. Med et stort smil gik jeg ind og talte blidt til ham om sakramenternes skønhed. Jeg spurgte ham om han ville modtage dem. "Selvfølgelig!" svarede han. Sammen fejrede vi forsoningens sakramente, og han modtog eukaristien og de syges salvelse. Bagefter blev jeg endnu lidt tid hos ham.

Da jeg tog af sted var han rolig og fredfyldt, og datteren, som også var til stede, var forbløffet."

Letizia Magri

Livets Ord udkommer på 96 sprog og dialekter og kommer ud til millioner af mennesker i hele verden igennem presse, radio og internet. For mere information, se <https://focolare.dk> focolare.se eller focolare.org

¹ Chiara Lubich, *Livets ord december 1978*.